

Arrest

**nr. 85 761 van 09 augustus 2012
in de zaak RvV X / IV**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 2 mei 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 3 april 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 15 juni 2012 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 3 juli 2012.

Gelet op de beschikking van 23 juli 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 6 augustus 2012.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter F. HOFFER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat B. SOENEN, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché P. WALRAET, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

De eerste asielaanvraag van verzoeker werd geweigerd bij 's Raads arrest nr. 74 181 van 27 januari 2012 omdat geen geloof kan gehecht worden aan zijn asielmotieven en omdat de situatie in Tsjetsjenië niet van die aard is dat er voor burgers sprake is van een reëel risico op ernstige schade als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Eens hij een beslissing over een bepaalde asielaanvraag heeft genomen, heeft de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wat die aanvraag betreft, zijn rechtsmacht uitgeput (RvS 19 juli 2011, nr. 214.704). Hij mag derhalve, zonder het principe van het gewijsde van een rechterlijke uitspraak te schenden, niet opnieuw uitspraak doen over elementen die reeds in beslissingen met betrekking tot eerdere asielaanvragen werden beoordeeld en die als vaststaand moeten worden beschouwd,

behoudens wanneer een bewijselement wordt voorgelegd dat van aard is om op zekere wijze aan te tonen dat die eerdere beslissingen anders zouden zijn geweest indien het bewijselement waarvan sprake ten tijde van die eerdere beoordelingen zou hebben voorgelegen. Dit neemt echter niet weg dat hij bij de beoordeling van een latere asielaanvraag rekening mag houden met alle feitelijke elementen, ook met elementen die resulteren uit verklaringen die gedurende de behandeling van een eerdere asielaanvraag zijn afgelegd.

De bevoegdheid van de Raad is beperkt tot de beoordeling van de in de huidige asielaanvraag aangehaalde nieuwe elementen en de mogelijke gevolgen hiervan bij een eventuele terugkeer naar het land van herkomst.

Te dezen brengt verzoeker als nieuwe elementen drie convocaties bij, een enveloppe en zijn Russisch binnenlands paspoort.

De Raad stelt vast dat deze documenten niet van die aard zijn dat het de door verzoeker verklaarde vervolgingsfeiten kan ondersteunen. Aan de drie convocaties hecht de Raad geen bewijswaarde gelet op de desbetreffende vage verklaringen en ongerijmdheden en het ontbreken van elementaire gegevens op deze documenten. De enveloppe bevat geen informatie over de beweerdde problemen. Zijn Russisch binnenlands paspoort had verzoeker reeds voorgelegd in het kader van zijn eerste asielaanvraag en bevatten bovendien louter persoonsgegevens dewelke hier niet ter discussie staan.

Verzoeker brengt in zijn verzoekschrift geen concrete elementen bij dat de bovenstaande vaststellingen afdoende weerlegt; hij beperkt zich louter tot het verwijzen naar algemene informatie aangaande de algemene situatie in Tsjetsjenië zonder deze informatie concreet op zijn situatie te betrekken, het uiten van blote beweringen en het weergeven van theoretische bevindingen.

De arresten van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen en een attest van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen waaruit moet blijken dat familieleden van hem erkend werden, doen geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen. Elke aanvraag dient immers individueel te worden onderzocht waarbij de aanvrager op een voldoende concrete manier dient aan te tonen dat hij een gegronde vrees voor vervolging of een persoonlijk risico op ernstige schade loopt. Door verzoeker aangehaalde rechtspraak betreft individuele gevallen en heeft geen bindende precedentwaarde.

Aldus zijn de nieuwe elementen niet van aard dat zij op zekere wijze aantonen dat 's Raads arrest nr. 74 181 van 27 januari 2012 anders zou zijn geweest indien deze elementen alsdan zouden hebben voorgelegen.

Deze vaststellingen volstaan om de in het verzoekschrift aangevoerde middelen niet verder te onderzoeken, omdat dergelijk onderzoek in elk geval tot geen ander besluit betreffende de gegrondheid van de asielaanvraag kan leiden.

Verzoeker, die met toepassing van artikel 39/73, §4 van de voormelde wet gevraagd heeft om gehoord te worden, beperkt er zich ter terechtzitting toe te verwijzen naar zijn verzoekschrift.

Gelet op het voorgaande toont verzoeker niet aan dat hij redenen heeft om te vrezen te worden vervolgd in vluchtelingenrechtelijke zin of dat hij een reëel risico op ernstige schade loopt in geval van terugkeer naar zijn land van herkomst.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negen augustus tweeduizend en twaalf door:

dhr. F. HOFFER,
mevr. C. DECAESTECKER,

kamervoorzitter,
toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. DECAESTECKER

F. HOFFER